

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

Společenství vlastníků Michelangelova 1993, 1994, 1995, 1996,
Praha 10, IČO: 01701665
sídlem Michelangelova 18, Praha 10
zastoupený advokátem Mgr. Vojtěchem Peštukou
sídlem Rumunská 1, Praha 2

proti

žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

osoba zúčastněná

Winstor investiční společnost a.s., IČ: 083 15 868
sídlem Růžová 14, Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Pavlem Jíchou
sídlem Slezská 13, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2021, č. j. MHMP 794625/2021,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10 (dále jen „stavební úřad“) ze dne 10. 7. 2020, č. j. P10-070340/2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), o umístění stavby dvou bytových domů umístění inženýrských sítí, retenčních nádrží, opěrných zdí, komunikací, zpevněných ploch pro parkovací stání a dětské hřiště, oplocení a zařízení staveniště při ulicích Michelangelova a Přetlucká, Praha 10, k. ú. Strašnice (dále jen „stavba“). Změna spočívala ve vložení dalších podmínek pro vypracování dokumentace pro stavební povolení podle závazného stanoviska odboru životního prostředí, dopravy a rozvoje Úřadu městské části Praha 10 ze dne 8. 4. 2009, č. j. P10-019697/2019
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Dne 3. 7. 2017 požádal EXAFIN otevřený podílový fond, obhospodařovaný investiční společností Winstor investiční společnost a.s. (dále jen investiční společnost) správní orgán o umístění stavby na pozemky parc. č. 4045/1, 4045/12, 4045/32, 4045/35, 4529/5 a 4550/1 v k. ú. Strašnice. Stavební úřad požadovanou stavbu podle žádosti umístil. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí podal mimo jiné odvolání i žalobce.
4. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapituloval dosavadní průběh řízení a vypořádal odvolací námítky jednotlivých odvolatelů. Stavba je umísťována do plochy SV – všeobecně smíšené a stavební úřad ji posoudil jako podmíněně přípustnou, protože sousedí s monofunkčním objektem obchodního centra TESCO. Podle projektové dokumentace se umísťovaná stavba skládá z bytových domů A, B a C, které obsahují 196 bytových jednotek, a dalších objektů vymezených ve výroku prvostupňového rozhodnutí. K dopravě v klidu uvedl, že je zajištěna 150 parkovacími stáními, z toho 7 návštěvnických na terénu mezi objekty A a B. Likvidace dešťových vod je navržena akumulací v retenčních nádržích s využitím pro závlahu zeleně na pozemku, retenční nádrže mají bezpečnostní přepad s odtokem do jednotné kanalizační stoky.
5. Odvolací námítku žalobce, že stavba není v souladu s územním plánem z důvodu nesprávného vyhodnocení podmíněné přípustnosti stavby jako domů výlučně s funkcí bydlení, žalovaný vypořádal tak, že prvostupňové rozhodnutí o umístění stavby bylo vydáno po změně územního plánu Z 2832/00 účinné od 12. 10. 2018, kdy se započítává jen plocha záměru. V dokumentaci je proveden výpočet jak pro plochu záměru, tak pro celou funkční plochu. V obou případech bylo prokázáno dodržení obou koeficientů
6. Žalovaný upozornil, že stavební úřad vyšel při hodnocení likvidace dešťových vod z hydrogeologického posouzení společnosti 4G consite zpracovaného na základě inženýrskogeologického průzkumu z roku 1960. Z průzkumu vyplynuly nevhodné zasakovací poměry ve smyslu § 38 odst. 1 písm. a) nařízení hl. m. Prahy č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, Pražské stavební předpisy (dále jen „PSP“), proto byla navržena retence dešťové vody s jejím následným využitím pro zálivku zeleně kapénkovým systémem. Vhodným Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

řešením nebylo ani zadržování srážkových vod a jejich regulované odvádění oddílným systémem do vod povrchových dle § 38 odst. 1 písm. b) PSP, protože v blízkosti stavby nebylo možné odvádět srážkové vody do vod povrchových.

7. Žalovaný dále uvedl, že venkovní stání přístupná z příjezdové komunikace do podzemních garáží pod objekty A a B byla zakreslena ve výkresu Koordinační situace. Příjezdová komunikace od ulice Michelangelova byla ve spádu 1,5 %, část komunikace k vratům v jižní stěně objektu A byla ve spádu 2 %, část komunikace k vratům v severní stěně objektu B byla ve spádu 12,5 %. PSP neodkazuje na normové hodnoty jako na závazný požadavek, parametry jsou uvedeny v § 57 a § 33 PSP, a stavba jim odpovídá. Tato námitka se navíc přímo netýkala vlastnického práva žalobce.

II.

Argumentace účastníků

8. Žalobce vznesl tři žalobní body:

1) Žalovaný se nijak nevypořádal s jeho námitkou, že umístění stavby neodpovídá územnímu plánu hl. m. Prahy kvůli nesprávnému vyhodnocení podmíněné přípustnosti stavby jakožto domů výlučně s funkcí bydlení bez zachování funkce pro obchod, administrativu atd (bod II. odst. 2 a 3 upřesnění odvolání ze dne 20. 10. 2020). Vyjádření odboru územního rozvoje ze dne 30. 9. 2016, č. j. MHMP 1649957/2016, uvádí, že rozhodnutí o splnění míry využití je na správním orgánu. Správní orgán tak ale neučinil a žalovaný nezjednal nápravu.

2) Žalovaný se věcně nevypořádal s námitkou, že rešerše zpracovaná společností 4G consite, s.r.o. naprosto neodpovídala stávajícímu stavu v lokalitě, nebyla proto způsobilá odůvodnit použití výjimečného režimu vsakování mimo rámec § 38 odst. 1 písm. a) a b) PSP. Rešerše byla založena na hydrogeologickém průzkumu lokality z roku 1960, který vůbec nezohlednil vyšší zastavěnost lokality a ozelenění.

3) Počet parkovacích míst dle PSP byl naplněn pouze formálně. V projektu jsou navržena parkovací stání, která nelze po jejich vybudování používat, protože se nacházejí v příjezdové cestě ve sklonu znemožňujícím vjezd. Žalovaný tuto námitku nehodnotil, protože se netýkala vlastnických práv žalobce. Pokud však nebudou parkovací stání skutečně využitelná, lze předpokládat, že uživatelé stavby budou parkovat v přilehlém okolí, tj. okolo domů spravovaných žalobcem. To souvisí s vlastnickými právy členů žalobce a zasahuje do jejich komfortu bydlení.

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že stavba pro bydlení (monofunkční záměr) náležela pod podmíněné přípustné využití, pro které platí, že nesmí dojít ke znehodnocení nebo ohrožení využitelnosti dotčených pozemků. Těmito pozemky byly pozemky sousedící se stavbou, nacházející se v zastavitelném území (plochy OB a SV) a nezastavitelném území (plochy IZ). Dotčené pozemky v zastavitelném území byly již zastavěny (východně obchodním domem TESCO, severně bytovými a rodinnými domy, západně bytovými domy, jižně komunikací), zatímco izolační zeleň severovýchodně a severně byla nezastavěná. Stavební záměr neohrožuje ani neznehodnocuje žádné ze současných nebo plánovaných využití dotčených pozemků. V téže funkční ploše se nachází monofunkční stavba s rozdílným využitím než stavba pro bydlení (obchodní dům TESCO), stavba je tedy podmíněně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

přípustná při zachování polyfunkčnosti celého území, aniž by bylo nutné zajistit polyfunkčnost na stavebním pozemku samotném.

10. Žalovaný poukázal na to, že stavební úřad správně postupoval dle § 38 odst. 1 písm. c) PSP, protože z hydrogeologického posouzení plynula prokazatelná nemožnost vsakování vody a odvádění povrchových vod.
11. Žalovaný uznal, že z doložené dokumentace nebylo možné jednoznačně přezkoumat, zda navržená parkovací místa odpovídala sklonu a délce dle normových hodnot ČSN 73 6056, ale tato norma nebyla závazná. Parkovací stání odpovídala PSP.
12. Žalovaný uzavřel, že žalobce nemá jako společenství vlastníků jednotek žádné vlastnické nebo jiné věcné právo k nemovitostem, jichž se napadené rozhodnutí týká. Přímo dotčena mohou být jen vlastnická práva jednotlivých vlastníků bytových jednotek v domě.
13. Investiční společnost se ve svém vyjádření ztotožnila s vyjádřením žalovaného. Poukázala na str. 9 prvostupňového rozhodnutí, kde se stavební úřad náležitě vypořádal s přípustností umístění záměru do území. Stavba vhodně doplňuje obchodní funkci představovanou obchodním domem TESCO. Umístění dalšího komerčního prostoru by bylo nadbytečné a vedlo by k neúměrnému dopravnímu zatížení lokality. Stavební úřad se zabýval nakládáním se srážkovými vodami na str. 11 rozhodnutí. Geologický průzkum nebyl jediným pramenem poznání místních poměrů, zpracovatel studie provedl terénní prohlídku, při níž prověřil stávající stav podloží a potvrdil nízkou míru zasakování vod do území. Pro posouzení vsakování vody do podloží byly historické vrty bez významu. K námitce týkající se parkovacích míst investiční společnost uvedla, že se jedná o záležitost bez vlivu na práva žalobce. Sklon parkovacích míst řeší nezávazné normy ČSN 73 6056 a ČSN 73 6058 a ty byly při projektování dodrženy. Technické řešení parkovacích míst bude předmětem stavebního řízení.
14. Žalobce v replice zopakoval svou žalobní argumentaci a doplnil, že žalovaný rezignoval na posouzení dalších přípustných funkcí využití daného typu území, tj. zda podmíněně přípustné využití v podobě monofunkční stavby pro bydlení nezpůsobí s ohledem na změny v dopravě ohrožení nebo znehodnocení dotčených pozemků. Čl. 2a odůvodnění změny územního plánu Z 2832/00 navíc označuje kontrolu polyfunkčnosti v důsledku kombinace monofunkčních staveb za velmi obtížnou.
15. Žalobce zásah do svých práv dovodil se svého oprávnění spravovat dům a pozemek dle § 1194 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Umístění stavby zvyšuje zátěž budovy a snižuje komfort bydlení, jehož součástí je také legitimní očekávání na využití území v souladu s právními předpisy, tj. umístění polyfunkční stavby, která obyvatelům domu zajistí další v lokalitě dosud chybějící služby a vyřešení vsakování na sousedním pozemku tak, aby se předešlo možným nežádoucím zásahům do domu a pozemku žalobce.

III.

Posouzení žaloby

16. Městský soud ověřil, že žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2014, č. j. 4 As 149/2013-31, je společenství vlastníků oprávněno podat správní žalobu na ochranu svých hmotných práv. Žalobce vyčerpal řádné opravné prostředky a žaloba splňuje i formální náležitosti na ni kladené. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

17. Dne 19. 7. 2023 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém zástupce žalobce přednesl závěrečné stanovisko, ve kterém vedle zopakování uplatněných žalobních bodů nově k otázce podmíněné přípustnosti záměru poukázal na vyjádření Úřadu městské části Praha 10, odboru stavebního ze dne 27. 9. 2016, č. j. P10-099856/2016, sp. zn. OST 097688/2016, kde stavební úřad uvedl, že se jedná o území stabilizované. V takovém území nejsou možné rozsáhlé stavební činnosti a přípustné řešení je možné pouze v souladu s charakterem území uvedeným v územně analytických podkladech. Z hlediska těchto podkladů je záměr umisťován v parkově upravených plochách. Správní orgány obou stupňů měli rozhodovat v souladu s územně analytickými podklady, jak ukládá územní plán a se stanovisky stavebního odboru Úřadu městské části Praha 10 ze dne 27. 9. 2016 a odboru územního rozvoje Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 30. 9. 2016. Žalobce poukázal na to, že stavební úřad území, do kterého je stavba umisťována, posuzoval jako území rozvojové, ačkoliv podle vyjádření úřadu městské části Praha 10, odboru stavebního se jedná o území stabilizované. Stavební úřad požadoval aktualizaci závazných stanovisek, ačkoliv již nebyla platná. Dále se zástupce žalobce zabýval otázkou hospodaření se srážkovými vodami. Zdůraznil, že faktický stav je v rozporu s hydrogeologickým průzkumem z roku 1960 a s rešerší zpracovanou k žádosti o umístění stavby. Požadavek na předložení odborného posudku nebyl na místě. Ohledně nemožnosti využívání parkovacích míst tak jsou navržena podél umisťované stavby zopakoval, že odvolací námitka nebyla řádně vypořádána. Příslušná norma ČSN 736026 je z hlediska stavebního práva platná a závazná pro návrh parkovacích ploch, přesto žalovaný konstatoval, že pro něj délka parkovacího místa není závazná. Zcela nově pak zástupce žalobce do závěrečného vyjádření zahrnul problematiku dodržení koeficientu zeleně. Dále nově uvedl, že na společných částech domů, které spravuje, byly umístěny fotovoltaické panely. Případná realizace stavby může mít vliv na funkčnost a využitelnost panelů. Ze všech uvedených důvodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
18. Zástupkyně žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a n vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby s tím, že přednesené závěrečné vyjádření žalobce neobsahuje žádné důvodné námitky.
19. Zástupkyně investiční společnosti Winstor investiční společnost a.s. vyjádřila souhlas s napadeným rozhodnutím a žalobu označila za nedůvodnou.
20. Soud považuje za potřebné nejprve reagovat na závěrečné vyjádření žalobce předložené dne 19. 7. 2023.
21. Podle § 71 odst. 2 věta druhá s.ř.s. žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.
22. V daném případě žalobce v závěrečném vyjádření rozšířil žalobní body zejména ohledně námitky směřující proti umístění stavby jako podmíněné přípustné. Zatímco v žalobě namítal pouze nesprávné posouzení přípustnosti domů jakožto domů výlučně s funkcí bydlení bez zachování dalších funkcí patřících do všeobecně smíšeného území, v závěrečném vyjádření poukazoval i na rozpor s územně analytickými podklady, na Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rozdílné označení území (stabilizované, rozvojové), případně na neplatnost označených vyjádření. Tyto nově uplatněné námitky nelze dle názoru soudu považovat za upřesnění již vznesených žalobních bodů. Jedná se o žalobní body nové, o které již při jednání nebylo možné žalobu rozšířit, neboť lhůta dvou měsíců pro podání žaloby uplynula dne 20. 9. 2021. Totéž platí i námitce vztahující se k závaznosti ČSN 736026 a k nedodržení koeficientu zeleně. Soud tedy napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu bodů uvedených v žalobě podané dne 15. 9. 2021.

23. **Ad 1)** Dle žalobce se žalovaný nijak nevypořádal s námitkou podle bodu II. odst. 2 a 3 upřesnění odvolání ze dne 20. 10. 2020.
24. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).
25. Žalovaný se otázkou souladu funkčního využití s platným územním plánem zabýval jednak při vypořádání odvolání Městské části Praha 10, když na straně 13 napadeného rozhodnutí odkázal na souhlasné vyjádření odboru územního rozvoje MHMP ze dne 30. 9. 2016, sp. zn. S-MHMP 1587884/2016, č. j. MHMP 1649957/2016, a na posouzení této otázky stavebním úřadem na straně 8 a 9 prvostupňového rozhodnutí, který posoudil stavební záměr jako podmíněně přípustný, protože sousedil s monofunkčním objektem obchodního domu TESCO, který v ploše všeobecně smíšené zajišťoval obchod a služby. Žalovaný měl tedy za to, že stavbu bylo možné umístit do území označeného v územním plánu jako SV, neboť v téže funkční ploše se nacházela stavba obchodního domu.
26. Žalobce v označených bodech svého odvolání k závěru stavebního úřadu o podmíněné přípustnosti domů s výlučnou funkcí bydlení s ohledem na blízkou monofunkční stavbu obchodního domu TESCO namítl, že tento závěr rezignuje na další funkce v daném typu území. Obchodní dům poskytuje pouze úzký okruh služeb. Občanská vybavenost je představovaná rozsáhlým souborem nevýrobních i výrobních zařízení. Úvaha stavebního úřadu, že obchodní dům představuje zázemí pro stavbu, odporuje účelu územního plánu kvalitně využívat dostupné území.
27. Dle žalovaného tyto dvě stavby zachovaly polyfunkčnost celého území bez nutnosti zajišťovat další funkce na pozemku samotného záměru. Je pravda, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevysvětlil, proč je polyfunkčnost území dodržena již na základě pouhého funkčního propojení stavby a obchodního domu TESCO, který neobsahuje další provozy v rámci tzv. občanského vybavení, např. zařízení školská a výchovná, kulturní, sociální, výrobní a opravárenská, správní. Avšak tento nedostatek nezakládá nepřezkoumatelnost, protože žalovaný se vypořádal s podstatou odvolací námitky žalobce směřující k podmíněné přípustnosti záměru v území. Institut nepřezkoumatelnosti nelze rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabýval a vysvětlil, proč nepovažoval argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereagoval na všechny myslitelné aspekty této námitky a dopustil se dílčího nedostatku odůvodnění (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).
28. Městský soud shrnuje, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Podle žalovaného je území polyfunkční, jsou-li zachovány alespoň dvě rozdílné funkce. Žalobce mohl tento Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

názor žalovaného věcně zpochybnit, což však neučinil. Neuvedl žádné konkrétní výhrady, jaká občanská vybavenost v daném funkčním území je stanovena územním plánem a nebude možné zajistit její existenci z důvodu umístění předmětné stavby s monofunkčním využitím pro bydlení.

29. **Ad 2)** Žalobce namítal, že se žalovaný věcně nevypořádal s námitkou nezpůsobilosti řešerše odůvodnit použití výjimečného režimu nakládání s dešťovou vodou mimo rámec § 38 odst. 1 písm. a) a b) PSP, a to z důvodu její zastaralosti. Žalovaný navíc věcně nehodnotil námitku, že počet parkovacích míst dle PSP byl naplněn pouze formálně.
30. Městský soud předně odkazuje na omezující pojetí nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí vysvětlené v prvním žalobním bodu.
31. Žalobce v bodě 19 upřesnění odvolacích důvodů ze dne 20. 10. 2020 uvedl, že řešerše z důvodu zastaralosti neodpovídala skutečnému stavu. Žalovaný na straně 22 napadeného rozhodnutí konstatoval, že stavební úřad využil při volbě způsobu odstranění dešťových vod hydrogeologické posouzení, jehož podkladem byl inženýrskogeologický průzkum z roku 1960. Žalobce neuvedl žádný konkrétní důvod, proč se od provedení průzkumu změnila schopnost pohlcovat vodu v území. Obecné pojetí odvolací námítky připouští stejně obecné odůvodnění (přiměřeně vizte rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, body 31 a 32).
32. Podle § 89 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. To znamená, že žalobce není ochráncem zákonnosti umístění stavby bez vlivu na jeho práva. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2014, č. j. 4 As 149/2013-31, bod 21, se společenství vlastníků jednotek může domáhat ochrany hmotných práv, neboť pod správou společných částí domu lze zahrnout vše, co bytovému domu slouží k uspokojení potřeb vlastníků jeho bytů, včetně dostatečně kvalitních podmínek pro bydlení. Žalobce však nevysvětlil, jakým způsobem měl být zkrácen na svém vlastnickém či jiném právu v důsledku nevsakování dešťové vody na stavebním pozemku a umístění retenčních nádrží. Rovněž pak neoznačil žádné skutečnosti, které by vylučovaly využití poznatků získaných inženýrskogeologickým průzkumem z roku 1960.
33. **Ad 3)** Žalobce v bodě 33 upřesnění odvolacích důvodů ze dne 20. 10. 2020 poukázal na to, že počet parkovacích stání dle PSP byl dodržen pouze formálně, protože byla navržena parkovací místa, která nebude možné používat kvůli jejich sklonu. Taktéž šlo o obecnou odvolací námitku, s níž se žalovaný vypořádal na str. 23 napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že PSP neodkazují na normové hodnoty jako na závazný požadavek, parkovací stání odpovídají parametrům dle § 57 a § 33 PSP. Dále uvedl, že způsob parkování není s to zasáhnout právo žalobce.
34. Pokud se jedná o parkovací místa podél objektů A a B, žalobce zkrácení na svých právech dovozoval z toho, že místa jsou projektována v rozporu s technickými normami, že budou nevyužitelná a v reakci na to budou auta související s umisťovanou stavbou parkovat v blízkosti domů, které žalobce spravuje.
35. Soud závěr žalovaného, že řešení dopravy v klidu pro předmětnou stavbu nemůže zasáhnout do práv žalobce, neshledal jako nesprávný. Do rozsahu správy, jak je žalobcem

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vykonávána, není zahrnuto zajištění parkovacích míst na veřejných komunikacích pro jednotlivé vlastníky (uživatelé) bytových jednotek. Za této situace se námitka zhoršení pohody bydlení z důvodu zhoršení parkovacích podmínek v území jeví jako nedůvodná, neboť nemůže zasáhnout do práv žalobce. Žalobce nemůže jednat v tomto rozsahu za jednotlivé vlastníky bytových jednotek.

36. Je pravdou, že žalovaný věcně nevyhodnotil využitelnost parkovacích míst, ale nelze nepřihlédnout k tomu, že žalobce nekonkretizoval důvody, které dle jeho názoru způsobí nevyužitelnost parkovacích míst. Žádným způsobem nesrovnal parametry vyplývající z uvedené ČSN a parametry vyplývajícími z projektové dokumentace. Předmětná ČSN dle vyjádření investiční společnosti byla při projektování dodržena. Je zejména věcí projektanta, který odpovídá za dodržení všech technických norem, aby projektová dokumentace ve vztahu k parkovacím stáním odpovídala stanoveným rozměrům. Žalovaný se bez konkrétních námitek nemusel zabývat dodržením příslušné ČSN.
37. Námitky 2 a 3 nesplňovaly podmínku přímého dotčení práva, protože se jimi žalovaný nemusel věcně zabývat. Městský soud proto shledal odůvodnění napadeného rozhodnutí jako dostatečné.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

38. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
39. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud se jedná o náklady investiční společnosti jako zúčastněné osoby, této soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť jí neuložil žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. července 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.